

Végállomás

Domonkos István

Görcsösen szorította, a test most egy pillanatra megnyugodott a kezében. Belebámult az arcba, a homlokokon izzadságcseppek csillogtak, a haj igen gyér volt már, a fehér bőr kicsillogott alóla, olajos volt s összeragadt. A harcsabajusz alatt a túlméretezett vastag ajkak szorosan összezárultak, a szakáll egynapos lehetett s vörös. A szőrszálak tövén apró mitesszerek sárgállottak, és az orrból hosszú szőrszálak lógtak ki. Pihent mellkasa hullámozott, gyorsan és mélyeket lélegzett, mint a futók, keze elfáradt, de szorítása nem gyöngült. Bámulta az arcot, a szempár most nyitva volt, a szürke parányi macskaszem hidegen csillogott. A padon ült, hátát nekivetve a támlának, ölében a fejjel, mely a vízszintes helyzetben lévő testben folytatódott. Újabb fogásokon törte a fejét, szorosabban fogta a nyakat. Az ablakra kívülről fekete papírt ragasztottak, besötétedett. A kalauz belépett, s rájuk se nézve tovább haladt. Szemben a fiatal házaspár elaludt. Akkor kabátja hajtókájához nyúlt — jobb kezével még jobban megszorítva a nyakat, a szájából női kacagásra emlékeztető hangok törtek elő, a test egészen elernyedtt, az arc vörösödni kezdett —, ujjjaival kissé meggyúrta, elégedetten egy hosszú szőrszálat húzott ki belőle. Ahogy ezek után ismét az arcba nézett, látta, hogy elkékült, engedett hát a szorításon, a láb erre kapálózva a szomszédos padot kezdte rugdalni, nézte a lábat, térdig felcsúszott rajta a nadrág, szemmel láthatóan beledagadt útközben a hatalmas gumitalpú cipőbe, a fűző kioldva ide-oda tekerőzött a piszkos padlón. A szőrszállal az arc felé közelített, ügyelve arra, hogy a távolság csökkenésével a szorítás arányosan növekedjék. A szem kimeredt, a fejbőr mozgása következtében a fül is mozogni kezdett. Jól

számított akkor, mikor a kezét elengedve a nyakat ragadta meg, így fél keze szabad lehetett, s a másik szorításával a nyakon bármely pillanatban elérhette azt, hogy a felemelkedő tiltakozó kéz kiszolgáltatottan visszahulljon. Akkor még a fiatal házaspár is ébren volt, s mosolyukból arra vélt következtetni, hogy helyeslik furfangos fogását. Fejük felett a csomagtartóban két hatalmas, dagadtra tömött koffer volt egyik a másikon, úgy tűnt fel neki, mintha a felső lassan csúszna. Kiszámította, hogyha netán leesne, pontosan az ölében tartott arcba vágódna, a házaspár előrenyújtott lábait is súrolva. A szőrszálat az áll alatt a bőrhöz érintette, nevetést hallott, a mutató- és hüvelykujj között tartotta, s egészen lassan mozgatta. A test vonaglott, kiáltás tört fel a kinyíló szájból. Egészen közel hajolt a fejéhez és belebámult, miközben a szőrszálat, a bőrt érintve, állandóan mozgatta. A hangokkal, magas női hangok voltak, szokatlanok egy ily erős férfitestnél, mely pára tört elő a szájból s dohányszaggal keveredő szájszag. A jobboldali felső őrlőfogak egyikében hatalmas tömés csillogott, a mellette lévő fog lyukas volt. Ijedten kapta fel a fejét. A szűnni nem akaró kiáltásra a házaspár ébredezni kezdett. Kezét a szőrszállal elhúzta, s a szorításon is engedett. Hangosan felnevetett. Az egyik homályos sarokból horkolás hallatszott. Még egyszer felnevetett. Kényelmesen hátradőlt. A test ernyedten feküdt ölében. A fiatalasszony combján felcsúszott a szoknya, kerek térdein villogott a feszes bőr. Aludt. Hirtelen elhatározással kinyújtotta kezét a szőrszállal, de nyomban visszakapta. A szőrszálat fogai közé kapva ismét előrenyúlt. A bőr selymes és puha volt, keze rátapadt. Elvörösödött, ijedten gondolt arra, hogy valaki megláthatja, aztán egyet szorított a nyakon, mire a szem lezárult, újra előrenyúlt. Eszébe jutott, hogy a selymes alsóneműre mindig is intenzívebben tudott reagálni, előrébb csúsztatta kezét a sima bőrön, meghajtott derékkal az ölében fekvő test fölé hajolva. A fiatalasszony váratlanul kinyitotta szemét. Annyira megijedt, hogy kezét elfelejtette visszarántani. Érezte, hogy elsápadt. A fiatalasszony mosolygott, s ahogy kinyitotta száját, észrevette, hogy két metszőfoga hiányzik. Behunyta szemét. Ideges volt. Felnézett a csomagtartóra, látta, hogy a koffer előrébb csúszott. A fiatalasszony kíváncsian nézett rá. Úgy tett, mintha nem venné észre kérdő tekintetét. Az ölében fekvő testet fűrkészte, majd egy hirtelen mozdulattal a kabát alá nyúlt. A keményített fehér ing behorpadt érintése alatt, érezte a test melegét, ujjait mozgatta a bordákon. A test vonaglott, ugrált, táncolt az ölében, kitartóan csiklandozta, s felnézve látta, hogy a fiatalasszony nevet. Felnevetett. A vonagló test, az eltorzult arc valóban neveltséges volt. Nevettek. A fiatalasszony szép volt, csak két metszőfoga hiányzott, tátott szájjal gurgulázva nevetett. Folytatta a csiklandozást, de a kabát akadályozta. Úgyesen kezdte lecibálni, nagy sokára sikerült is lehúznia, a fiatalasszony szemében könnyek csillogtak, szája szüntelen tátva volt, nevettek. Látta, hogy a test soványabb, mint ahogy elképzelte, az ing viizesen tapadt rá. A fülkében füst, dohány és izzadságszag keveredett. A kalauz újra átsétált rajta, maga elé meredve. Becsapta maga mögött az ajtót, melyen hideg légáram tört be. A fiatalasszony gesztikulálva felpattant ültéből. Elkapta és szorosan keblére ölelve a kapálózó lábat,

cibálni kezdte róla a cipőt, aztán a sikeres művelet után azt kezében lógatva, elfintorodott. Fehér blúza elől kinyílott, látni lehetett a párányi fehér melltartóba szorított hegyes mellét. A cipő nagy sárnyomokat hagyott a blúzon, a fiatalasszony, miközben cinkosan elvigyorodott, olyan volt, mint akit megtapostak. A férje tátott szájjal aludt. A cipőt a harisnya követte. Érdekesen festett a meztelen lábbal — melyről a körmöket ki tudja, mikor vágták le utoljára, alattuk szenny feketedett — keblén, s valószínűleg az erős lábszagtól szüntelenül fintorogva. Ekkor már oly hangosan nevettek, hogy a fülkében ébredezni kezdtek a munkások, mocskos öklükkel szemüket dörzsölgetve bambán nézték a jelenetet, az érdeklődés legkisebb nyoma nélkül. A koffer egészen előre-csúszott, látszott, hogy a legkisebb fékezésre is nyomban lezuhanna. Újjait, melyekkel a nyakat szorította, már nem érezte, karja elszibbadt, agya eltompult, szüntelenül nevetett. Miközben a nyakkendőcsomón lazítva, az inget kezdte kigombolni, felnézett, s látta, hogy a fiatalasszony még mindig szorosan magához ölelve tartja a lábat, hogy közben kibontva hosszú fekete haját, mely kontyba volt tűzve, annak egy tincsével hevesen s élvezettel dörzsöli a meztelen talpat. A test hatalmasakat rándult ölében, a torokból fuldokló nevetésre emlékeztető hangok törtek elő, az arc újra kék volt, az izmok megfeszültek rajta. Sikerült az inget is lehúznia, s akkor látta csak, hogy a test tulajdonképpen csont és bőr, a szőrrel borított lapos mellkas hevesen emelkedik le-fel, a köldök kidudorodva, valószínűleg rosszul vágták el annak idején, a hason, a mellcsonttól ferdén az ágyékcsontig durva vadhúsos forradás, mint asszonyokon császármetszés után. Látni lehetett a vékony bőr alatt a szétálló bordák között hevesen kalimpáló szívet. A munkások hangosan nevetve fölugráltak, s körülállták a testet, egyik-másik a fiatalasszonynak segédkezett, aki a nevetéstől verejtékezve a nadrág lehúzásával bajlódott. A vonatkerekek hangos, monoton csattogását elnyomta a hahotázás, a fiatalember felébredve értetlenül pislogott, visszadőlt hát, lecsukta szemét, még hallotta, hogy fesikoltanak a fékek, aztán csönd lett.